

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 16542/17
Дана 28.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Биљане Стојановић и Драгане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Марком Радосављевићем, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., против туженог Министарства финансије Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, Београд, ради поништаја решења број: 465-02-00443/2015-07 од 04.10.2017. године, у предмету експропријације, са заинтересованим лицем Градом Чачак кога заступа Градско јавно правобранилаштво града Чачак, након одржане јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 28.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова спора.

III ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац АА из ..., да заинтересованом лицу Граду Чачак плати износ од 34.500,00 динара на име накнаде трошкова управног спора у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Градске управе за урбанизам Града Чачак број 465-3/14-IV-2-07 од 28.12.2016. године, којим се усваја предлог Градског јавног правобранилаштва и врши потпуна експропријација непокретности у приватној својини, означена као кп.бр. .../... по култури њива 1. класе, у површини од 0.01,55 ха КО ..., уписана у лист непокретности

број ... КО ..., досадашњих сувласника ББ из ..., ул. ... на 6/237 идеалних делова, ВВ из ..., ул. ... на 12/237 идеалних делова, ГГ из ... на 6/237 идеалних делова, ДД из ..., ул. ..., на 6/237 идеалних делова, сада пок. ЂЂ бив. из ..., уместо кога у поступак ступа законски наследник ЕЕ из ..., ул. ..., а у фактичком поседу ЖЖ из ..., ул. ..., на 6/237 идеалних делова, ЗЗ из ..., ул. ..., на 6/237 идеалних делова, сада пок. ИИ бив. из ..., уместо које у поступак ступају наследници ЈЈ из ..., ул. ..., КК из ..., ул. ..., ЛЛ из ..., ул. ..., ЉЉ из ..., ул. ..., ММ, НН и мал. ЊЊ, све из ..., ул. ... на 3/237 идеалних делова, сада покојног ОО бив. из ..., уместо кога у поступак ступају законски наследници ПП из ..., ул. ..., РР из ... и СС из ..., ул. ..., а у фактичком поседу ТТ и ЋЋ из ..., ул. ... и УУ из ..., ул. ..., на 6/237 идеалних делова, ФФ из ..., ул. ..., на 6/237 идеалних делова, ХХ из ..., ул. ..., на 177/237 идеалних делова, ЦЦ из ..., на 1/237 идеалних делова, ЧЧ из ... на 1/237 идеалних делова и ЏЏ из ..., на 1/237 идеалних делова, а у фактичком поседу АА из ..., улица ... у корист Града Чачка ради изградње улице 202а у Чачку а према решењу о утврђивању јавног интереса које је донела Влада Републике Србије 05 број 465-10471/201 од 20.09.2014. године. Ставом 2. диспозитива, одбијен је захтев фактичког власника непокретности АА из ... за експропријацију преосталог дела непокретности, делова кат. пар. бр. .../..., .../... и .../.. све КО ..., као неоснован. Ставом 3. диспозитива, одлучено је да ће се накнада за експроприсану непокретност из тачке 1. исплатити у целости фактичком власнику АА из ... по правоснажности овог решења, а ставом 4. диспозитива, обавезује се корисник експропријације Град Чачак да у року од 15 дана од дана правоснажности ожалбеног решења поднесе писмену понуду о облику и висини накнаде за експроприсану непокретност из тачке 1. овог решења ради закључења споразума о накнади. Ставом 5. диспозитива, обавезује се досадашњи фактички власник да непокретност из тачке 1. преда у државину кориснику експропријације даном закључења споразума о накнади, а ставом 6. диспозитива, одбија се захтев ЦЦ из ... – ... и ЧЧ из ... као сувласника непокретности на по 1/237 идеалних делова, за исплату накнаде за сувласнички део непокретности, јер нису фактички корисници непокретности. Ставом 7. диспозитива, одбија се захтев ЦЦ из ... и ЧЧ из ... као сувласника непокретности кп.бр. .../... КО ... са по 1/237 идеалних делова, за накнаду трошкова поступка, сагласно одредби члана 104. Закона о општем управном поступку, док је у ставу 8. диспозитива, наведено да ће по правоснажности, решење бити достављено Служби за катастар непокретности ради уписа одговарајуће промене облика својине непокретности у јавну својину Града Чачка.

У тужби којом је оспорио законитост решења туженог органа и навео да је овом управном поступку претходило решење туженог органа од 27.06.2016. године, којим је поништено решење првостепеног органа и наложено да у поновном поступку, првостепени орган позове овде тужиоца као странку и укаже му на члан 15. Закона о експропријацији, те да након што поднесе захтев у смислу члана 10. истог закона, утврди испуњеност услова за потпуну експропријацију целе непокретности, односно за експропријацију и кп. бр. .../..., .../..., и .../... све уписане у КО ..., а које чине целину са експроприсаном катастарском парцелом. Наводи да су нејасни разлози за одбијање захтева за потпуну експропријацију катастарске парцеле, будући да се остали делови катастарске парцеле не могу користити и немају никакву економску вредност. Сматра да указивање органа да након градње објекта или извођења радова може поднети захтев за експропријацију остатка катастарске парцеле, није оправдано јер отварање нове улице, улице ... која је предвиђена ДУП-ом стоји као урбанистичко решење више од 30

година и до сада није започета њена реализација. Истиче да из наведеног следи да се није водило рачуна о економским интересима тужиоца како налаже закон, већ се само од стране службених лица спровео поновни поступак. Сматра да без обзира што је до експропријације дошло одлуком Владе, управни органи могу уколико сматрају да таквом одлуком није обухваћено оно што је на терену економски оправдано, кроз свој поступак то и укажу извршном органу, посебно у ситуацији, када се са остатком парцела не може ништа урадити, а са друге стране, за град и државу експропријација остатка парцеле не би била велики трошак. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Тражио је трошкове спора у износу од 24.000,00 динара за састав тужбе као и за износ судске таксе на тужбу и одлуку по одлуци суда.

У речи на расправи, тужилац је изјавио да остаје у свему при тужби и тужбеном захтеву као и наводима из тужбе. Суду је доставио записнике о изјави странке од 07.11.2005. године, 28.05.2008. године, 12.11.2014. године 04.02.2015. године, 25.02.2015. године и 18.03.2015. године, и навео да тиме доказује да су се сви сукорисници изјаснили да је он власник целог плаца, који је купио 1968. године од ХХ, једног од сукорисника који је био у идеалном делу власник од 75% површине кат. парцеле која је уписана у листу непокретности. Навео је да је град тражио да се изјасни о изузимању катастарске парцеле .../... у површини од 1 ара и 55 м², али се он са тим није сложио јер му изузимањем само 1 ара и 55м² остаје површина од 2 ара и 45 м² плаца, која је подељена на три катастарске парцеле .../..., .../... и .../.... Истиче да је граду предложио да се изузме цела парцела јер се изузимањем само дела парцеле ствара слепа улица.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења.

Заинтересовано лице, Град Чачак је преко законског заступника доставило одговор на тужбу у коме је оспорио наводе тужбе и навео да је тужени орган на основу утврђеног чињеничног стања и изведених доказа правилно поступио када је одбио жалбу тужиоца, а првостепени орган правилно одбио захтев за експропријацију преосталог дела непокретности. Ово са разлога што се одредба члана 10. Закона о експропријацији, односи на сопственика непокретности, а тужилац то није, јер су као сопственици кп. бр. .../..., .../... и .../... КО ... уписана друга лица, како је то утврђено у допунском поступку. Поред тога, нису опредељени делови наведених парцела који би ушли у састав плаца тужиоца који је у његовом фактичком поседу, па без извршене парцелације и формирања посебних парцела као и уписа власништва над њима, нема услова за експропријацију преосталог дела непокретности. Стога сматра да је тужени правилно поступио када је решењем од 04.10.2017.године, одбио жалбу тужиоца као неосновану, и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану. Тражи трошкове управног спора, и то за састав тужбе износ од 16.500,00 динара.

У речи на расправи, законски заступник заинтересованог лица је изјавио да заинтересовано лице остаје у свему при одговору на тужбу и навео да се у вези достављених записника на расправи, првостепени орган изјаснио у свом решењу. Сматра да се у конкретном случају, мора прво решити питање препарцелације као и питање власништва на свим парцелама за које тужилац тражи да се утврди да нема

економског интереса да их користи. Тражио је трошкове спора, за састав одговора на тужбу, износ од 16.500,00 динара и износ од 18.000,00 динара за приступ на одржаној расправи.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1. и члана 34. став 2. Закона о управним споровима, у присуству тужиоца и законског заступника заинтересованог лица, у одсутности туженог органа, на којој су изведени докази увидом и читањем достављених списа предмета органа и доказа приложених уз тужбу, на основу оцене доказа, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из образложења оспореног решења и стања у списима предмета, произлази да је ожалбено решење донето у извршењу решења туженог органа број 465-02-00443/2015-07 од 27.06.2016. године, којим је поништено решење првостепеног органа од 19.03.2015. године и предмет враћен том органу на поновни поступак, са разлога што је првостепени орган био дужан да у покренутом поступку експропријације предметне непокретности, тужиоцу укаже на права из члана 10. Закона о експропријацији, те да након што тужилац поднесе захтев, утврди испуњеност услова из наведеног члана закона и захтев реши истовремено са захтевом корисника експропријације. Поступајући по налогу туженог органа, првостепени орган је у поновном поступку спровео усмене расправе дана 09.12.2016. године и 23.12.2016. године и од законског заступника предлагача експропријације и тужиоца, узео изјаве на околност експропријације преосталог дела кп. бр. .../..., .../... и .../... уписане у КО ..., а у вези експропријације кп. бр. .../... КО Затим је, извршио увид у податке катастра непокретности из електронске базе података Републичког геодетског завода и утврдио да је кп. бр. .../... КО ..., уписана у укупној површини од 0.03,54 ха у ЛН ... КО ..., као приватна својина више сувласника, да је кп. бр. .../... КО ... уписана у укупној површини од 0.01,54 ха у ЛН ... КО ... као приватна својина ЦЦ из ..., а да је кп. бр. .../... КО ... уписана у укупној површини од 0.11,89 ха у ЛН ... КО ..., као државна својина, са правом коришћења више сувласника. На основу приложених и изведених доказа у поновном поступку, а имајући у виду и одржане расправе у претходном поступку, и то, дана 12.11.2014. године, 04.02.2015. године, 25.02.2015. године и 18.03.2015. године, на којима су саслушани сви сувласници непокретности уписани у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима, законски наследници и правни следбеници, као и тужилац као фактички власник непокретности, првостепени орган је нашао да су испуњени услови за експропријацију непокретности кп. бр. .../..., у површини од 0.01,55 ха КО ..., уписане у лист непокретности број ... КО ..., у фактичком поседу тужиоца, јер су уз предлог поднети сви докази предвиђени чланом 27. и 28. Закона о експропријацији, те је одлучио као у ставу првом диспозитива ожалбеног решења. Како тужилац није уписан као сопственик непокретности на кп. бр. .../..., .../... и .../... уписане у КО ..., и како нису одређени делови наведених парцела који би ушли у састав парцеле која је у тужиоцевом фактичком поседу, првостепени орган је оценио да нису испуњени услови из члана 10. Закона о експропријацији, због чега је одбио захтев тужиоца, фактичког власника непокретности, за експропријацију преосталог дела непокретности - делова кп. бр. .../..., .../... и .../... све уписане КО ..., као неоснован, као у ставу другом диспозитива решења.

Правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је у поступку спроведеном без повреде правила поступка, одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Наиме, према одредби члана 10. Закона о експропријацији („Службени гласник РС”, бр.53/95, 23/01, 20/09 и 55/13-УС), ако се приликом експропријације једног дела непокретности утврди да сопственик нема економског интереса да користи преостали део непокретности, односно ако је због тога на преосталом делу непокретности онемогућена или битно отежана његова егзистенција, експроприсаће се, на његов захтев, и тај део непокретности. У конкретном случају, у поступку је утврђено да тужилац није сопственик непокретности односно катастарски власник делова кп. бр. .../..., .../... и .../... чију је експропријацију захтевом тражио и да нису опредељени делови наведених парцела који би ушли у састав непокретности – плаца који је у фактичком власништву тужиоца, па без извршене парцелације и формирања посебних парцела као и уписа власништва на њима, нема услова за експропријацију преосталог дела непокретности из наведеног члана закона, како је правилно то оценио тужени орган.

Суд је ценио и остале наводе тужбе и доказе уз тужбу, али је код изнетог чињеничног и правног стања ове управне ствари, нашао да нису основани и од утицаја на законитост оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. и члана 163. став 1. и 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је с обзиром на успех тужиоца у спору, одбио његов захтев за накнаду трошкове управног спора, као у ставу II диспозитива пресуде, а заинтересованом лицу досудио укупан износ од 34.500,00 динара, и то износ од 16.500,00 динара на име састава одговора на тужбу и износ од 18.000,00 динара на име заступања на расправи по Тар. бр. 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/2012), као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 28.02.2020. године, I-3 У 16542/17

Записничар
Марко Радосављевић, с.р.

Председник већа- судија
Снежана Алексић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ТТ